

፳፻፲፭/፪፷፯

188

جمهوری اسلامی ایران
رئیس جمهور

بسمه تعالى

"با صلوات بر محمد و آل محمد"

جناب آفای دکتر لاریجانی
رئیس محترم مجلس شورای اسلامی

لایحه "مبارزه با قاچاق انسان و اعضای بدن و مجازات عبوردهندگان غیر مجاز افراد از مرزهای کشور" که به پیشنهاد قوه قضایه در جلسه ۱۲/۸/۱۳۹۷ هیئت وزیران به تصویب رسیده است، برای طی تشریفات قانونی به پیوست تقدیم می‌شود.

حسن وحانی
ریس جمهور

	نام و نام خانوادگی	تاریخ تولد	کشور	تنظيم من
۱۶۵۸	سید علی احمدی	۱۳۷۰/۰۹/۲۴	ایران	جمهوری اسلامی ایران

رونوشت: دفتر رئیس جمهور، دفتر معاون اول رئیس جمهور،
شورای نگهبان، معاونت حق و قی رئیس جمهور،
معاونت امور مجلس رئیس جمهور، وزارت دادگستری، وزارت کشور،
دبيرخانه شورای اطلاع رسانی دولت و دفتر هیئت دولت.

دعا

بسمه تعالیٰ

مقدمه توجیهی:

نظر به این که شرایط زیلیدار برخی از کشورهای پیرامون جمهوری اسلامی ایران می‌تواند زمینه تشدید اقدامات باندها و شبکه‌های تبهکاری قاچاق انسان را بیش از پیش فراهم آورده و امنیت داخلی و خارجی را تهدید نماید و با عنایت به این که لازمه اقدام برای دفع تهدید احتمالی بادشده، تقویت نضارت بر مرزهای مشترک از طریق هماهنگی بیشتر دستگاههای مرتبط با امر مبارزه با قاچاق انسان به ویژه در استان‌های مرزی و اصلاح قوانین و مقررات مربوط برای رفع خلاهای قانونی در راستای پیشگیری از قاچاق انسان و اعضای بدن و مهاجرت غیرمجاز و مجازات مرتكبان این اعمال می‌باشد، لایحه زیر برای طی مراحل قانونی تقدیم می‌شود:

لایحه مبارزه با قاچاق انسان و اعضای بدن
و مجازات عبوردهندگان غیرمجاز افراد از مرزهای کشور

ماده ۱- قاچاق انسان عبارت است از:

- الف- خارج یا وارد کردن و یا عبور دادن (ترانزیت) فرد یا افراد از مرزهای کشور، همراه با رضایت آنها یا بدون آن از طریق به کاربردن احیار، تهدید، اکراه، فریب و یا سوءاستفاده از قدرت یا موقعیت خود یا وضعیت فرد یا افراد بادشده با قصد فراهم ساختن موجبات فحشاء یا مایر اشکال بهره‌گشی جنسی یا ارایه اجباری خدمات، کار، ازدواج و آرمایش پوشکی و یا بودعی.
- ب- هرگونه فعالیت از قبیل تحويل دادن، تحويل گرفتن، انتقال، نگهداری و پنهان کردن افراد موضوع بند (الف) این ماده، پس از عبور از مرز و در هو نفظه از کشور، با حداقل یکی از مقاصد مندرج در بند مذکور.

ماده ۲- هرگونه فعالیت از قبیل تحويل دادن، تحويل گرفتن، انتقال، اخفا و نگهداری افراد موضوع بند (الف) ماده (۱)، قبل از عبور از مرز در هر نقطه از کشور چنانچه با حداقل یکی از اهداف و مقاصد مندرج در ماده (۱) بشد، در حکم قاچاق انسان است و مجازات قاچاق انسان در مورد مرتكب اعمال می‌گردد.

ماده ۳- هر کس مرتكب قاچاق انسان موضوع مواد (۱) و (۲) این قانون متعدد به حبس و جزای نقدی درجه چهار محکوم می‌شود.

ماده ۴- هر کس به هر طریقی مرتكب خارج یا وارد یا عبور (ترانزیت) غیرمجاز انسان مورد یا عضو یا اعضای بدن انسان زنده یا مرده مانند کلیه، خون و بافت شود و یا پس از ورود آنها به داخل کشور مبادرت به حمل یا نگهداری آنها نماید، چنانچه اقدامات فوق به قصد تجارت باشد، به

حبس و جزای نقدی درجه پنج و در غیر این صورت به حبس و جزای نقدی درجه شش محکوم می شود.

تبصره - حکم به قصاص یا پرداخت دیه در موارد مذکور در این ماده تبع قانون مجازات اسلامی - مصوب ۱۳۹۲ است.

ماده ۵- هرگاه رفتار مرتكب مشمول یکی از موارد زیر باشد، مجازات مرتكب یک درجه تشدید می شود:

الف- چنانچه نسبت به اطفال، نوجوانان، زنان، افراد ناتوان یا کم توان جسمی یا ذهنی و یا افراد آسیب دیده ساکن مداخله سیل زده، زلزله زده، جنگی و امثال آنها واقع شود.

ب- چنانچه به نحو سازمان یافته واقع شود.

پ- چنانچه نسبت به افراد ممنوع العروج یا ممنوع الورود و یا نسبت به مرتكبین جرایم موضوع ماده (۲۳) قانون مجازات اسلامی - مصوب ۱۳۹۲ و لو آنکه هنوز تحت تعقیب کیفری قرار نگرفته بشند واقع شود و مرتكب با علم به این وضعیتها اقدام نموده باشد.

ت- هرگاه مرتكب از کارکنان دستگاههای اجرایی موضوع ماده (۵) قانون مدیریت خدمات کشوری - مصوب ۱۳۸۶ و ماده (۲۹) قانون برنامه پنجساله ششم توسعه اقتصادی، جتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران - مصوب ۱۳۹۵ و یا از نیروهای مسلح باشد و در حین انعدام وظیفه قانونی یا با سوء استفاده از موقعیت شغلی خود مرتكب این جرائم تدہ باشد.

ث- چنانچه مرتكب سرپرست قانونی طفل باشد.

تبصره ۱- در مورد بند (ب) این ماده، چنانچه فرد غیور داده شده به خارج از کشور، محکومیت مالی از جمله پرداخت دیه داشته و محکوم علیه فاقد دارایی در ایران بوده یا دارایی وی گفایت نکند، محکومیه مالی وی از محل اموال مرتكب پرداخت می شود.

تبصره ۲- در مورد مرتكبان موضوع بند (ت) این ماده، جز در خصوص رفتارهای موضوع ماده (۱) و (۲) این قانون که عوجب افضل دائم از خدمات دولتی و عمومی است، در سایر موارد مرتكب به انفعال موقت از دو تا پنج سال محکوم می شود.

تبصره ۳- مجازات سردستگی جرایم موضوع این قانون، مطابق ماده (۱۶۰) قانون مجازات اسلامی - مصوب ۱۳۹۲ دو درجه تشدید می شود.

ماده ۶- هر فرد که با رضایت خود و بدون داشتن اضطرار، با مقاصد مندرج در بند (الف) ماده (۱) این قانون موجبات وقوع جرم قاجاق انسان را نسبت به خود فراهم نماید، به مجازات معاون محکوم می شود.

ماده ۷- خارج با وارد با عبور دادن (ترانزیت) غیرمجاز فرد یا افراد از مرزهای کشور به منظور کسب منافع مالی مستقیم یا غیرمستقیم، قاچاق مهاجر محسوب می‌شود و مرتکب به مجازات درجه پنج محکوم می‌گردد.

تبصره - هرگاه شخصی، دیگری را به طور غیرمجاز از مرز عبور دهد و مشمول موارد فوق نباشد به مجازات درجه شش محکوم می‌شود.

ماده ۸- هر کس با علم و اطلاع، تبای بیگانه‌ای که به طور غیرمجاز از مرزهای کشور عبور می‌نمایند را حمل و جابجا نماید به حبس و جزای نقدی درجه شش محکوم می‌شود.

ماده ۹- هر تبعه بیگانه که به طور غیرمجاز وارد کشور شده یا در کشور اقامت غیرمجاز داشته باشد به حبس یا جزای نقدی درجه شش و یا نگهداری در آردوانگاهها حداقل به مدت سه ماه محکوم و در هر صورت از کشور اخراج می‌شود.

تبصره ۱- افرادی که به طور مجاز وارد کشور شده‌اند و اقامت غیرمجاز آنان ناشی از عذر موجه با طولانی شدن فرآیندهای اداری تمدید اقامت باشد، از شمول این ماده مستثن هستند.

تبصره ۲- افرادی که اقامت غیرمجاز آن ناشی از قصور باشد به چزای نقدی درجه هفت محکوم و در هر صورت از کشور اخراج می‌شوند.

ماده ۱۰- هر ایرانی که از مبادی مجاز بدون گذرنامه یا استناد در حکم گذرنامه از کشور خارج یا به کشور وارد شود، به حبس یا جزای نقدی درجه هفت محکوم می‌شود.

تبصره - چنانچه ورود یا خروج از مبادی غیرمجاز باشد، مجازات مرتکب یک درجه تشکیل می‌شود.

ماده ۱۱- هر کس برای تحصیل گذرنامه یا استناد در حکم گذرنامه و یا استناد اقامتی به نام خود یا دیگری مرتکب یکی از رفتارهای زیر شود، به حبس با جزای نقدی درجه شش محکوم می‌شود:

الف- اظهار خلاف واقع نماید یا شهادت کذب بددهد یا اسناد و مدارک و اطلاعات خلاف واقع یا متعلق به شخصی غیر از مقاضی را به مراجع و مقامات ذی صلاح ارایه دهد یا به کتمان موضوعاتی بپردازد که در تشخیص تابعیت و هویت فرد مؤثر است.

تبصره - چنانچه رفتارهای فوق منجر به صدور این استناد گردد، علاوه بر حکم بر ابطال استنادی که صادر شده است، مرتکب به مجازات مزبور و در صورتی که منقضی اصلتاً مقاضی استناد مزبور باشد، به محرومیت از حق داشتن این استناد به مدت پک تا سه سال محکوم می‌شود.

ب- استفاده از گذرنامه یا استناد در حکم گذرنامه یا استناد اقامتی که به روش‌های موضوع بند (الف) تحصیل شده است.

پ- استفاده از استناد یا اوراق هویت متعلق به غیر برای معرفی هویت به تابعیت خود یا دیگری

جمهوری اسلامی ایران
رئیس جمهور

ت- تحویل دادن استناد یا اوراق هویت متعلق به خود با غیر به شخص دیگری جهت ثبات تابعیت یا هویت همان شخص

ماده ۱۲- هر کس عمدتاً مرتكب یکی از اعمال زیر نسبت به گذرنمہ یا استناد در حکم گذرنمہ یا مجوز اقامت شود، به مجازات درجه شش محکوم می شود:

الف- امحاء یا اخفاء در مواردی که ابراز آنها قانوناً لازم است.

ب- خرید یا فروش یا واگذاری و یا تحصیل استند فوق به صورت غیرقانونی.

ماده ۱۳- هر کس مرتكب جعل گذرنامه یا استند در حکم گذرنامه یا مجوز اقامت شود و یا با علم به مجعل بودن از آنها استفاده کند، به مجازات درجه پنج محکوم می شود.

ماده ۱۴- هر کس به تبع اغتمام و احشام با سوءنیت مرتكب عبور غیرمجاز از مرز شده باشد، به جرای نقدی درجه شش محکوم می شود و صاحب اغتمام و احشام که عبور از مرز با علم و اطلاع یا دستور او بوده و نیز مرتكب در صورتی که سقیم مرز نباشند، برای مدت پنج سال از تردید در نوز مرزی محروم می شوند. در صورت تکرار این جرم، چنانچه مرتكب مالک اغتمام و احشام باشد علاوه بر مجازات تکرار جرم به ضبط اغتمام و احشام مربوط نیز محکوم می شود.

تبصره- در صورتی که در این زمینه بین ایران و کشورهای همسایه موافقتنامه دو یا چند جانبه منعقد شده باشد، مطابق آن عمل خواهد شد.

ماده ۱۵- تبعه بیگانهای که برای فرز از اجرای تصمیم اخراج که توسط مراجع ذیصلاح قانونی دربرده او اتخاذ شده است، مخفی شود به جزای نقدی درجه پنج و اخراج محکوم می شود و چنانچه پس از اخراج از ایران دوباره بدون اجازه به خاک ایران وارد شود، به حبس یا حداقل جزای نقدی درجه پنج محکوم می شود و پس از اجرای مجازات از کشور اخراج می شود.

ماده ۱۶- چنانچه اشخاص حقوقی مرتكب جرایم موضوع این قانون شوند مطابق قانون مجازات اسلامی - مصوب ۱۳۹۲ - مجازات می شوند.

ماده ۱۷- محدوده تردید اتباع بیگانه که به طور مجاز وارد کشور می شوند و مرزهای مجاز برای ورود و خروج آنان توسط هیئت وزیران تعیین و به مبادی ذیربط اعلام می شود. تخلف از این محدوده شامل تردید غیرمجاز موضوع موارد (۹) و (۱۴) این قانون می باشد.

ماده ۱۸- چنانچه اتباع بیگانهای که به صور غیرمجاز وارد کشور شده‌اند، درخواست پناهندگی ننمایند. ابتدا به درخواست آنان رسیدگی می شود. در صورتی که با تفاضلی پناهندگی موافقت شود از مجازات‌های جرم مزبور معاف بوده و در غیر این صورت وفق مقررات این قانون با آنها رفتار خواهد شد، مگر اینکه ثابت نمایند صرفاً برای پناهندگی وارد کشور شده‌اند.

تبصره ۱- مراجع فانیونی ذیربط مکنند حداقل طرف سه ماه نفیاً یا اثبات در خصوص درخواست پناهندگی این افراد اتخاذ تصمیم نمایند.

جمهوری اسلامی ایران
رئیس جمهور

- تبصره ۳- متهم موضوع این ماهه تا تعیین تکلیف درخواست پناهندگی وی توسط مراجع قانونی، در اردوگاههای مخصوص که توسط وزارت کشور تعیین می‌شود، نگهداری خواهد شد.
- ماده ۱۹- در صورتی که بین دولت جمهوری اسلامی ایران و سایر دولتها در خصوص تردید اتباع یکدیگر توافقنامه امنعقد شده باشد، بر اساس توافقنامه عص خواهد شد.
- ماده ۲۰- شروع به جرم یا معافوت در جرایم موضوع بین قانون، مطابق قانون مجازات اسلامی - مصوب ۱۳۹۲- است.
- ماده ۲۱- همکاری مؤثر متهم برای شناسایی شرکاء یا معدونان، کشف جرم، تحصیل ادله یا کشف اموال و اشیاء حاصله از جرم یا بکار رفته برای ارتکاب آن به کهنه آثار زیانبار جرم، حسب مورد موجب دو یا سه درجه تخفیف خواهد بود.
- ماده ۲۲- فریبانیان ناشی از قاچاق انسان موضوع این قانون که پرونده آنان در مراجع قضایی تحت رسیدگی می‌باشد یا منجر به مسدور حکم شده است، در صورت درخواست مراجع ذی صلاح و تأیید مرجع رسیدگی، از کشور طرد خواهد شد.
- ماده ۲۳- زنان، نوجوانان و اطفالی که حسب مورد به تبع شوهر یا سرپرست قانونی ورود و خروج غیرمجاز داشته‌اند از شمول مقررات کفری این قانون مستثنای می‌باشند.
- ماده ۲۴- آین نامه اجرایی این قانون ظرف شش ماه از تاریخ لازم‌اجرا شدن آن قانون، توسط وزارت کشور با همکاری وزارت‌خانه‌های دادگستری، اطلاعات، امور خارجه، امور اقتصادی و دارایی و نیروی انتظامی جمهوری اسلامی ایران تهیه و به تصویب هیئت وزیران می‌رسد.
- ماده ۲۵- قانون مبارزه با قاچاق انسان - مصوب ۱۳۸۳، قانون مجازات عبوردهندگان اشخاص غیرمجاز از مرزهای کشور و اصلاح بعضی از مواد قانون گذرنامه و قانون ورود و اقامت اتباع خارجه در ایران - مصوب ۱۳۶۷، مواد (۳۴)، (۳۵)، (۳۷) و (۴۱) قانون گذرنامه - مصوب ۱۳۵۱، بند (۵) ماده (۱۳) قانون اصلاح ماده (۱۳) قانون راجع به ورود و اقامت اتباع خارجه در ایران - مصوب ۱۳۳۶- لایحه قانونی تشدید مجازات برای عبور از مرز - مصوب ۱۳۴۱- و ماده (۱۵) قانون راجع به ورود و اقامت اتباع خارجه در ایران - مصوب ۱۳۱۰- و اصلاحات بعدی آن نسخ می‌گردد.

حسن
رئیس جمهور

وزیر دادگستری

وزیر کشور